Willibrord Magazine

In dit nummer:

Diakenwijding,
nieuwe student stelt
zich voor, geloofs-
communicatie
en meer...

Tijdschrift voor de gebedskring en vrienden van het Grootseminarie St. Willibrord

Nummer 1 • Jaargang 28
Winter 2025-2026

kn

Blijf bij | Abonneer u op KN Online

- ✓ Onbeperkt alle artikelen lezen op **KN.nl**
- ✓ Het laatste katholieke nieuws als eerste lezen
- ✓ Volop verdieping, inspiratie en achtergronden
- ✓ Lage kosten, eenvoudig online opzegbaar

Interesse? | Ga naar **kn.nl/abonnementen**

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

DE BOOG

035 6946350
info@deboog.nl
www.deboog.nl

Vreugde alom

Kerstmis is een onderwerp waarvan je denkt alles wel te weten: het Christuskind, Maria en de Aankondiging, Sint-Jozef, koning Herodes, engelen, herders, Betlehem, de wijzen...
Scott Hahn verrast de lezer op nieuwe informatie en originele invalshoeken.

Scott Hahn, zachte kaft, 180 blz., € 18,50 - E-book € 12,50

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

DE BOOG

035 6946350
info@deboog.nl
www.deboog.nl

Mijn zoon Carlo

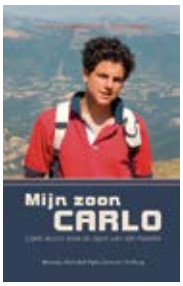

Antonia Salzano Acutis vertelt over haar zoon, de eerste millennial die heilig werd verklaard. Door haar ogen zien we hoe Carlo's diepe verbondenheid met Jezus haar leven veranderde: "hij heeft me geholpen om elke dag een beetje meer pelgrim te worden naar het Absolute." Een ontroerend getuigenis van geloof, liefde en het licht van de Eeuwigheid dat blijft stralen – zelfs voorbij de dood.

Antonia Salzano Acutis, zachte kaft, 385 blz., € 19,90

Notariskantoor Voorhout

Eerlijk advies, toegankelijk voor iedereen.

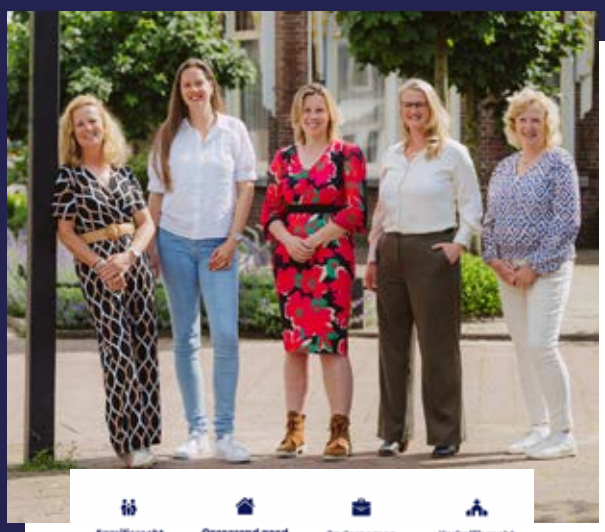

www.notariskantoorvoorhout.nl
Herenstraat 49, 2215 KE Voorhout | 0252-215573

administraties

MTL Administraties

Ondersteunt en helpt ondernemers met de boekhouding in het MKB

- Het inboeken van de administratie
- (eventueel) debiteurenbeheer
- Aangifte omzetbelasting
- Jaarrekening opstellen
- Aangifte inkomstenbelasting

Tevens kunnen wij de loonadministratie voor u verzorgen.

MTL Administraties
Postbus 1343 • 1500 AH • Zaandam
Telefoon: 06 26 298 001
Email: info@mtladministraties.nl

Actie:
Op vertoon van deze advertentie ontvangt u **10% korting** op uw eerste factuur.

Grootseminarie
St.Willibrord
Bisdom Haarlem-
Amsterdam

Inhoud

Nummer 1 • Jaargang 28
Winter 2025-2026

3
Woord van de rector

4
'Werp dan het net uit, rechts van de boot,'
zei Hij... Seminarist Julian Dahy stelt zich voor

5
'Opdat zij allen één mogen zijn zoals Gij,
Vader, in Mij en Ik in U'
In gesprek met nieuwe permanent diaken
Vincent Borgonje

6
Masterclass in Augsburg
Seminarist neemt deel aan cursus geloofs-
communicatie in Duitsland

9
In de voetsporen van Sint-Willibrord
Bezoek aan Utrecht bij gelegenheid van het
hoogfeest van de heilige Willibrord

11
De geboorte van Jezus vanuit het perspectief
van de heilige Jozef

12
Over de golven heen
Interview met lid van de gebedskring

Foto's voorzijde
Boven: bij de diakenwijding: v.l.n.r. transeunt diaken Francis Ashamole, mgr. J.W.M. Hendriks, bisschop van Haarlem-Amsterdam en permanent diaken Vincent Borgonje
Rechts: seminarist Julian Dahy trots op zijn visvangst

Woord van de rector

Door rector J. de Wit

Alles is genade

Op zaterdag 15 november hebben Francis Ashamole en Vincent Borgonjen de diakenwijding ontvangen in de St.-Bavokathedraal in Haarlem. Misschien bent u hier wel bij geweest. Het was weer een heel prachtige viering. Vincent is permanent diaken geworden. Hij is getrouwd en hij en zijn vrouw Barbara hebben samen vier kinderen. Francis is tot transeunt diaken gewijd, dat wil zeggen: als God het wil zal hij over ruim een half jaar de priesterwijding mogen ontvangen. Ik heb Francis ruim vijf jaar geleden leren kennen. Hij was vanuit Nigeria naar Nederland gekomen juist om hier priester te kunnen worden. In zijn eigen land had hij al wat filosofie en theologie gevolgd binnen een congregatie, maar hij voelde toch aan dat hij veel liever echt parochiepriester zou willen zijn, wereldheer. In Nigeria zijn zoveel roepingen dat dit, wanneer je niet al op het diocesane kleinseminarie hebt gezeten, niet meer lukt. Daarom de stap gezet om zijn geluk elders te proberen. Bij onze eerste ontmoeting hebben we samen neergeknield bij Maria en zo alles in haar handen gelegd: als de Heer het wil, is het goed. En de Heer heeft het blijkbaar gewild. We zijn God, en u voor al uw gebeden, zeer dankbaar. Francis is nu als diaken actief in de regio van Purmerend en woont samen met een priester van het Neocatechumenaat in Edam. Vincent is als diaken werkzaam in de regio Haarlem (Samenwerkingsverband St. Franciscus), waar hij en zijn gezin ook woonachtig zijn. Zijn huwelijk is natuurlijk de eerste roeping, maar binnen deze roeping zal hij nu, ook met de steun van zijn vrouw en kinderen, zich verder inzetten voor de Kerk. Zo gaan wij nu op naar Kerstmis, de geboorte van onze Heer Jezus Christus. Hij die "niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen" (Mt. 20,28), diaken en priester tegelijk. Hij heeft het vlees aangenomen uit de Maagd Maria, onze mensheid heeft Hij op zich genomen om te laten zien wat echte liefde , echte dienstbaarheid inhoudt, tot aan het geven van zijn leven op het kruis. Op deze wijze mogen wij Hem navolgen, ieder op zijn of haar eigen wijze. De ene als diaken, de andere als priester of religieus, maar ook velen als leek, getrouwd of ongetrouwd. Uiteindelijk maakt dit niet uit, als we zijn wil maar proberen te volgen in ons leven, in kleinheid, in liefde, in volledige overgave. Dank u Heer, alles is genade!

Zalig Kerstmis en veel dank voor uw gebed en steun.

‘Werp dan het net uit, rechts van de boot,’ zei Hij…

Mijn naam is Julian Dahy, achtentwintig jaar tellende, en sinds september jongstleden met veel vreugde en dankbaarheid seminarist van het Grootseminarie St. Willibrord te Heiloo. Voordat ik mijzelf verder introduceer, wil ik graag delen dat ik bijzonder mooie eerste maanden achter de rug heb.

Door Julian Dahy

In dit eerste jaar weet ik mij zeer geboeid door de (met name) filosofische vakken en heb ik al talloze onvergetelijke en intieme liturgische ervaringen mogen hebben met de Heer in het Allerheiligst Sacrament en in gemeenschap met mijn broeders seminaristen en onze rector. In de vorige uitgave van het Willibrordmagazine heeft u kunnen lezen hoe ons gemeenschappelijk en geestelijk leven aan het begin van dit jaar op waardevolle wijze van start is gegaan en sindsdien heb ik hier met grote vreugde verder in mogen groeien! Met een academische achtergrond in de bestuurskunde heb ik na het behalen van mijn masterdiploma met een vol geweten de keuze mogen maken om mijn leven aan de Heer Jezus te willen geven, in het bijzonder om zijn Kerk te mogen dienen in het heilig priesterschap (*Deo volente*). Dit betrof geen plotselinge keuze, maar een lange en diepe periode van onderscheiding waarin ik trachtte te ontdekken wat God in volheid van mij vraagt in mijn leven. Deze radicaal ogende bereidwilligheid lijkt wellicht vanzelfsprekend als u dit zo leest, maar dat is het beslist niet. Na samen met mijn jongere broer door mijn diepgelovige, liefdevolle ouders in Christus en zijn Kerk te zijn opgevoed, ben ik in de loop van mijn jeugd langzaam van de Heer verwijderd geraakt. Aan het eind van deze dwaaltocht heb ik, nu bijna zes jaar geleden, een grootse en levensveranderende bekeringservaring mogen opdoen waarin ik de Heer Jezus heb mogen ontmoeten als wie Hij werkelijk is: mijn Schepper en mijn Redder, mijn Heer en mijn God. Deze totaal onverwachte gebeurtenis heeft mijn leven sindsdien geheel in het teken gesteld van het zo objectief mogelijk opdoen van kennis over mijn Heer, zijn wil in onze wereld en de heilsgeschiedenis die aan zijn kruisoffer verbonden is. Dat de Heer Jezus de Waarheid bleek te zijn, dat was zeker, maar hoe of waar ik mijn leven dan daadwerkelijk aan Hem kon geven was nog een open vraagstuk voor mij. Het was sindsdien een paar jaar durende wandeltocht van het verkondigen van zijn Evangelie, het groeien in de deugden en mijn band met de Heer, maar het bleek uiteindelijk de intellectuele weg te zijn waarin ik tot de conclusie kwam dat de katholieke Kerk de volheid van zijn waarheid bevat en hier mijn weg voltooid zal moeten worden. Toch blijf ik gelukkig ook nog een normaal mens, met een breed te noemen interessegebied en meerdere bijzondere vrijetijdsbestedingen! Zo is u waarschijnlijk al de foto met de grote karper opgevallen op de voorzijde en schept dat hopelijk al meer duidelijkheid over de gekozen titel bovenaan deze pagina. Ondanks het overvol bezette gemeenschapsleven en de hoge studielast, hoop ik tussendoor op de vrije zondagmiddagen alsnog mijn slag te kunnen blijven slaan aan de waterkant. Daarbij staat de dinsdagavond in ieder geval vast om te kunnen voetballen met sommige van mijn medeseminaristen! In het bijzonder heb ik alle lezers van het Willibrordmagazine op het hoogfeest van de H. Willibrord op 7 november meegenomen in mijn gebed.

Julian met zijn broer Christian

‘Opdat zij allen één mogen zijn zoals Gij, Vader, in Mij en Ik in U’ Joh.17,21a

In gesprek met Vincent Borgonjen

Op 15 november jl. is ons bisdom twee diakens rijker geworden: Francis Ashamole (transeunt) en Vincent Borgonjen (permanent). In aanloop naar de wijding heb ik met Vincent mogen spreken.

Door Niels Bleeker

Vincent, wat is dat, een diaken?
“Het diaconaat is een levensstaat, dus voor het hele leven lang. De prioriteit ligt vanzelfsprekend op de ‘diaconie’ – hulp (Hand. 6)! Naast caritas en herderlijke zorg denkt men aan verkondiging, catechese en aan liturgische taken, zoals dopen, huwelijksinzegeningen, Eucharistische Aanbidding; in de diaken zie ik een bruggenbouwer tussen Kerk en samenleving.”

Wat heeft jou op deze weg gebracht?
“Ik ben opgegroeid in een katholiek gezin in Harderwijk; hier waren weinig jonge katholieken. De Wereldjongerendagen van 2000 waren belangrijk voor mijn geloofsleven. Kort daarna ontmoette ik Barbara op een katholiek skikamp; de vlam sloeg gauw over. Dit is werkelijk mijn *eerste* roeping. In 2005 zijn we getrouwd. We wonen nu gelukkig in Haarlem met vier kinderen. Bij het vormsel van mijn oudste dochter (2019) ontving ik opeens heel duidelijk een *tweede* roeping: ‘Ik moet diaken worden’. Dit was moeilijk te aanvaarden. Veel zou veranderen in mijn leven én dat van mijn gezin. Toen ik die zomer mijn vrouw erover sprak, steunde ze mij gelijk. Een gesprek met de bisschop volgde - een week later begon de opleiding.”

Foto: Wim Koopman

Vincent bij de diakenwijding

Je hebt gestudeerd aan het Bonifatius-Instituut van ons bisdom, hoe was dat?
“Ik ben het instituut erg dankbaar voor de studie, maar ook zeker de gemeenschap. De combinatie met een gezinsleven gaf soms spanning. Ik twijfelde echter nooit aan de roeping: we beleefden het als een gezamenlijke reis naar God toe. Ik geloof echt dat de wijding en het gezin heel goed samen gaan. Het studeren gaf essentiële kennis, wat in de stages werd aangevuld met praktijkervaring. Ik werkte ook reeds in het samenwerkingsverband hier, waar ik veel heb mogen leren en ervaren. Een scriptie over eenheid binnen de Kerk, vooral op lokaal niveau, sloot de opleiding af. Eenheid is makkelijker gezegd dan gedaan; het is een opdracht die Jezus ons geeft (Joh 17). We moeten werken aan vele vormen van eenheid: liturgie én diaconaat; jongeren én ouderen; theorie én praktijk. Dit thema ligt mij nauw aan het hart.”

Wie zijn jouw rolmodellen?
“Sint Vincentius de Paul natuurlijk, zeer begaan met caritas. In de directe omgeving mijn vrouw en gezin en het pastores-team waar ik lange tijd mee samenwerk. Ook wil ik mijn medestudenten noemen. Een bijzondere plaats nemen de recente pausen in. Ik zie een grote verbinding met paus Leo XIV die stuurt naar de eenheid. Zijn motto luidt niet voor niets: *In Illo uno unum* (In de Ene zijn wij één).”

Waar kijk je het meest naar uit ná de wijding?
Na een korte stilte: “Bidden! Bij God zijn. Hier verdien je geen geld mee, maar het heeft veel grotere effecten. De eenheid wordt bereikt tussen God en mens. Dit is voor ons geen idee, maar werkelijkheid. De Eucharistie is hierin onmisbaar. En dan het dienen van de Blijde Boodschap. “Want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen” (Mc. 10,45), zoals te lezen op de uitnodiging van de wijding. Zo ook wil ik mijn leven aanbieden in dienst aan God en de naaste.”

Masterclass in Augsburg

Begin oktober nam ik deel aan een 'Masterclass over geloofscommunicatie'. In het eerste deel van dit artikel zal deelneemster Merel u – na de inleiding - daar meer over vertellen. Het tweede deel gaat over het college dat ik aan de seminaristen mocht geven om de opgedane kennis door te geven.

Door Richard Numan

Deel I: een week in Augsburg

Inleiding

Misschien heeft u wel eens gehoord van 'de Missionaire parochie'[1]? Dit is een initiatief om parochies te vernieuwen. Via deze organisatie ontving ik een uitnodiging voor een 'Masterclass'. Ik besloot mij op te geven. Met een groepje van in totaal zeven katholieken uit Nederland gingen we samen op pad. Allemaal zetten we ons op verschillende manieren in voor de boodschap van het Evangelie. Ik vond het heel mooi om met deze enthousiaste en aardige groep gelovigen dit evenement samen te beleven! Johannes Hartl, een begaafde katholieke spreker, was de bevlogen leider van de Masterclass. Hij zei dat geloofscommunicatie begint met gebed, want als je óver God wil spreken, moet je eerst mét Hem spreken. Hij heeft een oecumenisch gebedshuis[2] opgezet waar 24 uur per dag wordt gebeden door mensen van verschillende christelijke gemeenschappen. En dat levert veel vruchten op! Dat mochten wij beleven tijdens deze cursus van vijf dagen. Ik heb mede-deelneemster Merel van der Meijden een paar vragen gesteld en zij geeft haar ervaring treffend weer.

De groep in Augsburg: Richard als tweede van links en Merel derde van rechts

Hoe vond je de sfeer?

"De sfeer tijdens de hele cursus verbaasde mij ontzettend! Alle mensen die er waren kwamen voor één ding: leren hoe je over God kan praten. Dit vond ik zo'n bijzonder besef! De eerste dag waren de mensen nog wat afstandelijk, maar naarmate de week vorderde groeiden mensen naar elkaar toe. Tijdens de pauzes, borrel en opdrachten stond niemand alleen. Heel tof om te zien!"

Wat is je het meest bijgebleven?

"Wat mij het meest is bijgebleven van de week is vooral de persoonlijke ontwikkeling die ik heb meegemaakt. Het is erg bijzonder om te ervaren dat - als je manieren leert om over God te praten - je ook zoveel over jezelf leert. Wat past bij jou? Wat wil je wel of niet? Waar ben je gepassioneerd over? Wat wil je overbrengen? Et cetera. Ook vond ik het gebedshuis fantastisch! Er is een plek waar je de hele dag naartoe kan gaan om God te ontmoeten. Sinds 2011 is dit huis 24/7 open. Er worden bijbelmeditaties gegeven, je kunt naar muziek luisteren, zingen of je Bijbel meenemen om te lezen. Het is mij o.a. bijgebleven hoe iedereen zijn eigen tijd met God indeelt: de een ligt op de grond naar muziek te luisteren, de ander loopt rond en zingt mee en een ander ligt bij het altaar om met haar hoofd dicht bij God te zijn."

[1] zie: www.missionaireparochie.nl

[2] zie: www.gebetshaus.org

Zou zo'n gebedshuis iets voor Nederland zijn?

"Het lijkt mij ontzettend tof om ook een gebedshuis in Nederland te hebben! Ik heb gezien wat voor kracht het heeft als er een plek is waar 24 uur per dag gebeden kan worden, 'worship-muziek' wordt gespeeld en iedereen zijn eigen tijd met God kan indelen."

Aan welke oefeningen heb je het meeste gehad?

"Tijdens de cursus heb ik aan één oefening ontzettend veel gehad. Je pakt één zin uit de Bijbel en schrijft de afzonderlijke woorden onder elkaar op. Je gaat dan echt over de woorden nadenken en als je dit samen met God doet, dan vertelt Hij je meer dan wanneer je ze alleen zou lézen. Doordat je diep op de woorden ingaat, krijg je een meditatie over het Woord van God. Ikzelf heb in het 'Gebetshaus' zo'n drie kwartier over één zin gebeden en dat had ik nog nooit eerder ervaren! Aan het einde van deze bijbelmeditatie spreek je een gebed naar God uit. Je dankt hem dan voor zijn Woord, de beloftes die Hij doet of bijvoorbeeld voor een nieuw inzicht dat je hebt gekregen. Deze manier gebruik ik nu wekelijks wanneer ik de Bijbel lees en ik vind het heerlijk!"

Deel II: een mini-cursus voor seminaristen

Als docent aan de slag

Wat Merel beschreef heb ik op vergelijkbare wijze ervaren. Het was een heel indrukwekkende week in Augsburg. Daarom wilde ik mijn kennis graag delen met de andere seminaristen. Onze rector en de studieprefect waren zo vriendelijk om mij daarvoor in de gelegenheid te stellen. Op woensdag 19 november mocht ik 's middags twee lesuren geheel aan 'geloofscommunicatie' wijden. In plaats van ín de collegebanken, stond ik daar nu opeens vóór. Dat vond ik best spannend, maar gelukkig namen mijn mede-seminaristen een open en leergierige houding aan. Daardoor kon ik de verschillende onderdelen van de Masterclass zo goed mogelijk aan hen overbrengen. Rector de Wit vond het onderwerp ook interessant, dus nam hij – samen met twee gasten – zelf deel aan dit ingelaste college. De bibliotheek, waar de les plaatsvond, bood hier gelukkig genoeg ruimte voor.

Verkondig het evangelie!

Ik begon met een citaat uit Marcus 16, 15 waarin Jezus tot zijn leerlingen zegt: "Trek de hele wereld door om aan elk schepsel de goede boodschap te verkondigen". Dat we een opdracht hebben om ons geloof te delen is dus duidelijk. Ik had wat chocolade euro's meegenomen en deelde die uit aan de aanwezigen. Daarbij hoorde het bijbelvers uit Mattheus 6,24b: "Gij kunt niet God dienen én de mammon." Op deze ludieke manier wilde ik duidelijk maken dat het belangrijk is om zelf een duidelijk keuze voor Jezus te maken. Dan is je verkondiging authentiek!

Hoe bereik ik mijn medemens?

Als je een boodschap wilt overbrengen, is het van groot belang dat je je 'antenne' afstemt op degene met wie je spreekt. En die antenne zit niet alleen in je hoofd, maar ook in je hart en je buik. We deden daarom een oefening om goed naar ons lichaam te leren luisteren.

Aan het werk in deelgroepjes

Wat voor spreker wil je zijn?

We dachten na over sprekers die voor onszelf inspirerend waren. Wat kunnen we van hen leren? Vaak weten zij het publiek te raken door een mooi verhaal en door interactief te zijn. Priesters en andere predikers die een mooie en goede uitleg bij het evangelie geven, zorgen ervoor dat je er later nog over blijft nadenken. Je merkt aan hun manier van spreken dat ze echt ménen wat ze zeggen.

Tips

Nadat we samen nog enkele onderwerpen hadden behandeld, zoals 'wereldbeeld', 'doelgroep' en 'argumentatie-techniek' sloot ik af met wat praktische tips voor als je gaat spreken. Alles draait eigenlijk om een goede voorbereiding. En vooral: bid van tevoren en vraag God om je bij te staan!

Misintenties

Het is mogelijk heilige Missen te laten lezen in het seminarie te Heiloo. De misstipendia komen ten goede aan de priesteropleiding. Voor iedere intentie wordt voor zover mogelijk een aparte H. Mis gelezen. We kunnen niet garanderen dat de Mis gelezen wordt op de dag die u aangeeft, al doen we daar wel ons best voor. Richtbedrag voor de stipendia is € 10. U kunt het bedrag overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie o.v.v. misintentie. De misintenties kunt u sturen naar rector J.C.J. de Wit, Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo.

Bidt u mee om roepingen?

Het Grootseminarie nodigt u uit om de priesteropleiding te ondersteunen en deel te nemen aan de gebedskring van de opleiding. Wilt u meedoen? Geef u dan op als lid. Het verplicht u tot niets, behalve tot gebed. U ontvangt dan de gebedskaart thuis en met enige regelmaat het Willibrordmagazine, met informatie over het seminarie. Ook wordt u uitgenodigd voor de jaarlijks terugkerende gebedsdag. U kunt zich opgeven met onderstaande antwoordstrook. Bij voorbaat dank voor uw gebed.

Uw steun aan Het Grootseminarie

Bent u ook bereid de opleiding en vorming van nieuwe priesters financieel te ondersteunen? Uw gift is zeer welkom. U kunt uw gift overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie. Bij voorbaat hartelijk dank. Voor giften vanuit het buitenland heeft u de volgende bankcode (BIC) nodig: INGBNL2A

Priestervakantie zomer 2026 Medernach, Luxemburg

Maandag 3 augustus t/m dinsdag 11 augustus

Alle priesters zijn van harte uitgenodigd voor de priestervakantie naar Medernach in Luxemburg. Deelnemers krijgen een eigen kamer met douche en toilet en halfpension aangeboden. De kosten zijn **€ 710** exclusief vervoer. Het aantal plaatsen is beperkt. Opgave kan tot 1 juni 2026 per e-mail via pklaver@willibrordseminarie.nl. Contactpersoon is de heer P. Klaver, bereikbaar via telnr. 072-505 1073 tijdens kantooruren. Meer info: willibrordseminarie.nl

Buro **Marcel van der Lubbe**

Voor al uw financiële zaken
mvdlubbe@planet.nl
of kijk op **www.mvdl.eu**
Telefonische info:
06 5473 2032

JA, **ik wil graag meebidden om (nieuwe) priesterroepingen en word lid van de gebedskring.**

Dhr/Mevr.: .....

Straat & huisnummer: .....

Postcode: .....

Woonplaats: .....

Telefoon: .....

E-mail: .....

Deze strook kunt u opsturen naar: **Grootseminarie St. Willibrord, Antwoordnummer 85131, 1850 VA Heiloo.**
U kunt zich ook telefonisch opgeven via 072-505 1073 of e-mailen naar info@willibrordseminarie.nl

Colofon

issn 1875-550x

Uitgave • Grootseminarie
St. Willibrord van het RK bisdom
Haarlem-Amsterdam, gevestigd
te Heiloo (voorheen bekend als
De Tiltenberg in Vogelenzang).

Redactie • Christian Caberoy, Pieter Klaver, Richard Numan en Nico Vennik

Grafisch ontwerp • Impulsar
Druk • Vanderperk Groep
Oplage • 3.600

Contact • Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo
T 072-505 1288

info@willibrordseminarie.nl
www.willibrordseminarie.nl

Giften • Giften zijn van harte welkom
op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464
t.n.v. Het Grootseminarie.
ANBI / RSIN-nummer: 824 10 8000

©2025 Het Grootseminarie

Wilt u artikelen overnemen?
Neem dan contact op met Pieter Klaver,
pklaver@willibrordseminarie.nl

In de voetsporen van Sint-Willibrord

Afgelopen 7 november zijn we met het seminarie Sint-Willibrord en het seminarie Redemptoris Mater naar Utrecht geweest. Utrecht is namelijk de plek waar de heilige Willibrord de eerste bisschopszetel van Nederland heeft ingenomen.

Door Tim Sikkema

De heilige Willibrord werd geboren in Engeland en opgeleid in Ierland. Hij is naar onze streken gegaan om hier het geloof te prediken. Onder hem en andere geloofsverkondigers werd zo het geloof verspreid in de lage landen. Zij zijn daarmee voor ons heden ten dage ook een voorbeeld. Nu is het aan ons om het geloof opnieuw te verkondigen in een land waar dit grotendeels is verdwenen. Sint-Willibrord stemt ons dus hoopvol. Eenmaal aangekomen in Utrecht begonnen we met wat een stadswandeling had moeten zijn, maar we hadden zo een goede gids dat we voor hem eigenlijk de hele dag hadden moeten reserveren. Hij vertelde ons alles over de stad Utrecht, inclusief de rol die Willibrord en anderen zoals paus Adrianus VI hadden gespeeld. We hadden echter ook nog andere activiteiten gepland. We hebben onder andere geleerd dat Utrecht door de Romeinen is gesticht als grensfort aan de rivieren. Met de komst van Willibrord werden hier de eerste kerken gebouwd. Men ziet in de stenen van het Domplein waar de grenzen van het fort hebben gelegen en waar vroeger de kerken hebben gestaan. Hier kreeg Utrecht zijn bisschopszetel en begon de groei van een belangrijke stad. Na deze rondleiding begaven wij ons naar de St.-Catharinakathedraal voor de heilige Mis. We hadden het voorrecht om de Mis te mogen vieren op een altaar dat zich boven relieken van Sint-Willibrord bevond. Een zelf-meegebrachte lunch gaf ons de energie voor een bezoek aan Lepelenburgpark aan de singel. Hier gingen we jeu de boules spelen, genietend van een heerlijk najaarszonnetje. Daarop gingen we weer terug naar het centrum om de Domkerk in te gaan. Hoewel deze kerk niet meer in handen is van de katholieke Kerk, zien we er in het huidige gebouw nog veel van terug. Glas in lood, banken voor kanunniken om de getijden te bidden en dingen die wel heel erg lijken op altaren om de heilige Mis te vieren. Alleen de grote kansel was duidelijk protestants. We hadden niet echt de indruk dat daar nog vaak vanaf gepreekt werd. We gingen niet alleen de Domkerk in, we gingen zelfs 'Dom-Under' en hebben de opgravingen bekeken, dus onder het Domplein. Bij veel musea staat alle informatie uitgeschreven op borden. Wij mochten hier echter bij elke hoek met een laserpistool mikken op de voorwerpen en dan kregen wij in een oortje alle interessante info te horen. Spelen met pistolen is een beetje kinderlijk, maar we moeten worden zoals kinderen (Matteüs 18:3). Zeer opmerkelijk was in ieder geval dat een groot gedeelte van de Domkerk in 1674 door een hevige storm werd verwoest. Daardoor staan de toren en de rest van het gebouw nu nog uit elkaar. Bij het vallen van de avond gingen we naar de Augustinuskerk voor een bijzondere viering van de vespers. Elke vrijdagavond vindt deze plaats volgens de Ambrosiaanse ritus. Deze vespers zijn hier ooit terechtgekomen door een priester uit Milaan en dit is altijd onderhouden door een koor dat deze graag zingt. We sloten de avond af met een diner in restaurant Kartoffel aan de Oudegracht. U kunt al raden wat er onder andere op het menu stond: Bratwurst, Schnitzel en bierpullen. Zum Wohl! Bij dit restaurant wachtte onze bisschop ons op, met wie we de maaltijd konden delen. We danken alle weldoeners die dit voor ons hebben mogelijk gemaakt!

Op bezoek in de St. Catharinakathedraal waar we de H. Mis hebben gevierd

Onze Lieve Vrouw ter Nood

Kerst op het heiligdom

Dinsdag 2 december t/m dinsdag 6 januari:
Pad van Nazareth naar Bethlehem, Kerstwandeltocht langs de staties

Woensdag 24 december, Kerstavond:
19.45 uur Lichtjesprocessie vanaf het Buitenaltaar
20.00 uur Kerstnachtmis in de Bedevaartkapel

Donderdag 25 december, Eerste Kerstdag:
09.00 uur Heilige Mis (Herdertjesmis) in de Genadekapel
10.30 uur Heilige Mis in de Bedevaartkapel

Vrijdag 26 december, Tweede kerstdag:
10.30 uur Heilige Mis met Mgr. J. Hendriks in de Bedevaartkapel

Donderdag 1 januari, Nieuwjaarsdag:
10.30 uur Heilige Mis in de Bedevaartkapel

www.olvternood.nl

Kapellaan 146, 1851 PE Heiloo

De geboorte van Jezus vanuit het perspectief van de heilige Jozef

Op de vierde zondag van de Advent, op 21 december, horen we in het evangelie over hoe de geboorte van Jezus Christus plaatsvindt. Hierbij zoomt de evangelist Mattheüs vooral in op de vraag hoe Jozef het ervaren moet hebben, dat Maria zwanger was.

Door pater Ward Biemans

Jozef was verloofd met Maria, maar ze woonden niet samen, want dit zou ingaan tegen de Joodse traditie. Haar zwangerschap moet voor hem een grote schok zijn geweest. Hij had zich voorgenomen om in stilte van Maria te scheiden omdat ze zwanger was, want hij wilde haar niet in het openbaar te schande maken. Maar een engel vertelt hem in een droom dat Maria een Zoon zal baren, die is verwekt door de Heilige Geest. Voor Jozef was deze droom waarschijnlijk erg geruststellend en tegelijkertijd mysterieus. Volgens de heilige Johannes Chrysostomus, een kerkvader uit de vierde eeuw na Christus, zal de Heer drie redenen hebben gehad om een engel naar Jozef te sturen: ten eerste, zodat een rechtvaardig man geen onrechtvaardige handeling zou verrichten, ook al was het met een juiste intentie; in de tweede plaats, zodat Jozef Maria's eer kon bewaren, omdat zij door de plaatselijke gemeenschap verdacht zou kunnen worden van onzedelijk gedrag als hij haar zou afwijzen; en in de derde plaats, zodat Jozef Maria met nog meer eerbied zou behandelen als hij zou weten hoe zij zwanger was geraakt. De engel spoort hem dus aan om niet te vrezen en om Maria als zijn vrouw aan te nemen. We mogen aannemen dat Jozef de woorden van de profeet Jesaja had gelezen: 'Een twijg ontspruit uit de stronk van Isaï, een telg ontbloeit aan zijn wortel.De geest van de Heer rust op Hem' (Jes. 11, 1-2a). Jozef wist dat Maria van deze stam van Jesse afkomstig was. Maar hij had ook gelezen: 'Zie, een maagd zal zwanger worden' (Jes. 7,14). Na zijn droom aanvaardde Jozef dat dit vers betrekking had op Maria. De engel draagt Jozef op om het kind Jezus te noemen, dat betekent Redder, want Hij zal de mensen redden uit hun zonden. Hier laat de engel zien dat Christus waarlijk mens is, want Hij wordt als een baby geboren uit de Maagd, en waarlijk God, want niemand anders dan God kan ons redden uit zonden. Gerustgesteld doet Jozef wat de engel hem opgedragen heeft en hij neemt Maria tot zich als zijn bruid. De H. Johannes Chrysostomus merkt hierbij op: 'Zodra Jozef door de engel was onderricht over het sacrament van het hemelse mysterie, gehoorzaamde hij vol vreugde de opdracht van de engel en voerde hij vol enthousiasme het goddelijk decreet uit. Hij ontving de H. Maria en verheerlijkte God in zijn gelofte, zich verheugend omdat hij waardig bevonden werd om de oproep van de engel te ontvangen en om een zo vorstelijke Maagd en Moeder als zijn vrouw te nemen.' Wat kan deze gebeurtenis uit het leven van Jozef ons leren? Jozef kan een persoon vertegenwoordigen die

De droom van de heilige Jozef, Francisco Ribalta, 1608-11

twijfel ervaart inzake een kwestie over geloof of zeden, die duidelijkheid verkrijgt van een predikant of een goede biechtvader en die zijn raad opvolgt. Jozef heeft zich na deze gebeurtenis in zijn leven met Maria en Jezus uiterst dienstbaar opgesteld, nederig en toegewijd zijn levensopdracht aanvaardend. Doordat hij Gods bijzondere aanwezigheid in het leven van Maria ontdekt had, kon hij zijn eigen rol volledig vervullen. Dat geldt ook voor ons, als wij God de ruimte laten om in ons leven en in het leven van onze dierbaren aan het werk te zijn.

Over de golven heen

Mevrouw Melindez Maal (60) woont in Amsterdam Zuidoost met haar man Peter. Ze werd geboren op Bonaire en groeide op in een gezin van vijf kinderen. Vanaf haar twintigste woont ze echter al in Nederland. Naast haar werk bij KLM en haar trouwe support voor Ajax zet Melindez zicht met hart en ziel in voor de Kerk. "Ik wil vooral verbinden."

Door Pieter Klaver

Op Bonaire zijn de meeste mensen katholiek en ook Melindez werd geboren in een katholiek gezin. Zo ontving ze haar doopsel en de eerste communie. "Voor de middelbare school moest ik naar Curaçao. Daar kwam ik terecht op een school die werd geleid door broeders. Maar wat het meest indruk op mij maakte was de zondagschool van evangelisten en het zomerkamp dat zij ieder jaar organiseerden. Zij leerden mij lezen in de Bijbel en van daaruit te leven. Wat mij vooral is bijgebleven is wat Jezus zegt in het evangelie van Johannes: 'Niemand komt tot de Vader tenzij door mij' [Joh. 14;6]. Tegelijkertijd bleef ik iedere week naar de H. Mis gaan. Op mijn twintigste kwam ik naar Nederland en ging ik pedagogiek te studeren. Dat lag mij echter niet goed. Uiteindelijk ben ik toen de MEAO gaan doen. Ik heb enkele jaren als stewardess gewerkt en daarna bij verschillende banken. De luchtvaart bleef me echter trekken en zo kwam ik terecht bij KLM. Daar werk ik nu nog steeds. Via een nicht leerde ik mijn man Peter kennen. In 2005 zijn we getrouwd in Abcoude. Het bijzondere is dat de pater die ons heeft getrouwd mij ook heeft gedoopt op Bonaire. Samen hebben we het evangelie gekozen van Petrus die over het water naar Jezus toegaat. De boot verwijst naar het huwelijksbootje en de storm en de golven doen denken aan de moeilijkheden in het leven. In alles mogen we op Jezus vertrouwen dat het goed komt. We moeten nooit vergeten om de uitgestoken hand van Jezus vast te blijven houden.

Melindez bij Maria, paus Leo XIV, het beeld van Ajax en een vliegtuig van haar werkgever KLM

Helaas hebben we geen kinderen gekregen. Peter speelt orgel. Als er samenzang is in de kerk, dan speelt hij vaak. Ik ben steeds meer voor de Kerk gaan doen, met name voor de Drie-Stromen-kerk hier in Zuidoost. Ik heb enkele cursussen gevolgd: voor lectrice, buitengewoon bedienaar van de heilige communie en een besturencursus. Dat vond ik erg mooi om te doen." Wat bij Melindez opvalt is haar vastberaden trouw, zoals bij de voetbal. "Ik ga naar alle wedstrijden van mijn club Ajax, thuis en uit." Melindez is zelfs bij de Europese uitwedstrijden van Ajax op de tribune te vinden. "Ik heb dat graag over voor de club, ook of misschien nu juist dat het wat minder gaat." Die tomeloze inzet komt daarnaast terug in haar vrijwilligerswerk voor de kerk. "Momenteel ben ik actief in de pastoraatsgroep, breng ik de communie rond, ben ik lectrice en zing ik in het koor. Ik vind het vooral belangrijk om te verbinden. Zo heb ik vaak na de kerk mensen bij mij thuis uitgenodigd om samen soep te eten. Dat heb ik meegekregen vanuit mijn cultuur. Dat bouwt de gemeenschap op. De priesters hebben die steun van de gemeenschap eveneens nodig. Zij doen zo ontzettend veel voor de mensen. Ze verdienen het dat wij hen ook bemoedigen en een hart onder de riem steken. Bij onze gemeenschap zijn verschillende emeriti actief. Dat is geweldig, maar op een gegeven moment worden zij natuurlijk te oud. Daarom ben ik blij om te zien dat er nieuwe priesters worden opgeleid."

Wilt u lid worden van de gebedskring? Het lidmaatschap is geheel gratis!
Op pagina 8 vindt u meer informatie en een invulstrook om u op te geven.